

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 63/2008

af 21. januar 2008

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af dihydromyrcenol med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte den 27. juli 2007 ved forordning (EF) nr. 896/2007 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af dihydromyrcenol med oprindelse i Indien (i det følgende benævnt »det pågældende land«).
- (2) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2005 til 30. september 2006 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2003 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

- (3) Adresserne på de EF-producenter, der er anført i betragtning 7 i forordningen om midlertidig told, korrigeres som anført nedenfor:

— Destilaciones Bordas Chinchurreta S.A., Dos Hermanas (Sevilla), Spanien

— Sensient Fragrances S.A., Granada, Spanien

— Takasago International Chemicals (Europe) S.A., Murcia, Spanien.

2. Efterfølgende procedure

- (4) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af dihydromyrcenol med oprindelse i Indien modtog alle parter en fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som forordningen om midlertidig told var baseret på (i det følgende benævnt »den midlertidige fremlæggelse«). Alle parter fik en frist til at fremsætte skriftlige og mundtlige bemærkninger til disse oplysninger.
- (5) Nogle af parterne fremsatte skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt. Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på endeligt at fastslå de faktiske omstændigheder.
- (6) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige told (i det følgende benævnt »den endelige fremlæggelse«). De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og hvor det var relevant, er konklusionerne blevet ændret i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT L 196 af 28.7.2007, s. 3.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (7) I mangel af bemærkninger til den pågældende vare og samme vare bekræftes hermed betragtning 9-12 i forordningen om midlertidig told.

C. DUMPING**1. Normal værdi**

- (8) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede den i betragtning 17 i forordningen om midlertidig told omhandlede eksporterende producent, at der i den analyse, som Kommissionen havde foretaget, ikke var blevet taget hensyn til en række vigtige elementer af betydning for produktionsomkostningerne og dermed fastsættelsen af den normale værdi. Producenten hævdede, at hans normale værdi burde baseres på hans egne produktionsomkostninger og ikke fastsættes på grundlag af den anden samarbejdsvillige eksporterende producents priser på hjemmemarkedet ved salg i normal handel.
- (9) For det første blev førnævnte påstande vedrørende produktionsomkostningerne ikke anset for at være begrundede. For det andet betragtes den metode, der anvendes af Kommissionen ved fastsættelsen af den normale værdi for den pågældende eksporterende producent (jf. betragtning 17 i forordningen om midlertidig told), i medfør af grundforordningens artikel 2 som den mest hensigtsmæssige af følgende grunde: i) den pågældende eksporterende producent havde intet salg på hjemmemarkedet af samme vare og af samme overordnede kategori af varer i UP, ii) varerne er fuldt ud ombyttelige, og iii) kun én anden eksporterende producent samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Hvis den normale værdi ikke var blevet baseret på den anden indiske producents priser, ville det ydermere have været nødvendigt at fastsætte salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Overordnet set synes brugen af den anden indiske producents salgspriser på hjemmemarkedet at være det mest repræsentative grundlag for afspejling af de fremherskende salgsbetingelser på hjemmemarkedet i Indien og dermed for fastsættelse af den normale værdi. Påstanden blev derfor afvist.
- (10) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende den normale værdi, bekræftes konklusionerne i betragtning 13-17 i forordningen om midlertidig told.

2. Eksportpris

- (11) I mangel af andre bemærkninger bekræftes betragtning 18 i forordningen om midlertidig told hermed.

3. Sammenligning

- (12) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen havde foretaget visse uberettigede fradrag for visse aspekter ved transport-, håndterings- og kreditomkostningerne, da den fastsatte justeringerne af eksportprisen med henblik på sammenligning. Kommissionen gav producenten medhold heri og ændrede de relevante justeringer tilsvarende.
- (13) I mangel af andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes hermed betragtning 19 i forordningen om midlertidig told.

4. Dumpingmargener

- (14) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede en af de berørte parter, at der for de eksporterende producenter, som ikke var samarbejdsvillige, burde beregnes en højere dumpingmargen på grundlag af de samarbejdsvillige eksporterende producenters laveste cifpriser. I den forbindelse skal det bemærkes, at der ikke blev fundet tegn på, at de virksomheder, som ikke var samarbejdsvillige, i UP foretog dumping af et større omfang end de samarbejdsvillige virksomheder. Tværtimod viste en sammenligning mellem Eurostats data vedrørende import med oprindelse i Indien og mængden og værdien af den eksport til Fællesskabet, som var blevet indberettet af de samarbejdsvillige producenter, at i) den mængde, der blev importeret til Fællesskabet fra en hvilken som helst eksporterende producent, som ikke var samarbejdsvillig, udgjorde mindre end 20 % af den samlede import fra Indien i UP (den præcise andel kan ikke oplyses af fortrolighedshensyn), og at ii) de priser, der blev opkrævet af en hvilken som helst af de eksporterende producenter, som ikke var samarbejdsvillige, på markedet i Fællesskabet tilsyneladende var højere end dem, der blev opkrævet af de samarbejdsvillige virksomheder. Denne påstand blev derfor afvist.
- (15) Efter den endelige fremlæggelse gentog samme part ovenstående påstand vedrørende dumpingmargenen for alle de eksporterende producenter, som ikke var samarbejdsvillige. Der blev ikke fremsat argumenter, som kunne ændre konklusionerne i betragtning 14. Den pågældende part tilføjede blot, at han ikke kunne efterprøve de importdata, der blev anvendt i Kommissionens analyse, da de angiveligt var fortrolige. Det blev meddelt virksomheden, at der var redegjort for importmængden og den gennemsnitlige importpris i betragtning 38 og 39 i forordningen om midlertidig told, og at kilden til statistikkerne, dvs. Eurostat, var tilgængelig for offentligheden. Virksomheden blev således på ingen måde hindret i at efterprøve Kommissionens konklusioner og at forsvare sine rettigheder. Påstanden blev derfor afvist.

- (16) I lyset af ovenstående fastsættes de endelige dumping-margener, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, til følgende:

Virksomhed	Endelig dumping-margen
Neeru Enterprises, Rampur	3,1 %
Privi Organics Limited, Mumbai	7,5 %
Alle andre virksomheder	7,5 %

D. SKADE

- (17) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger gjorde en af de eksporterende producenter gældende, at den EF-producent, som havde importeret betydelige mængder dihydromyrcenol fra Indien i UP (jf. betragtning 25 i forordningen om midlertidig told), burde udelukkes fra definitionen af EF-erhvervsgrenen og dermed skadesundersøgelsen, herunder også fastsættelsen af skadestærsklen. I den forbindelse mindes der om, at den pågældende EF-producent ikke ændrede sin kernevirksomhed fra produktion til import. Rent faktisk havde producenten foretaget førnævnte import fra Indien navnlig for at sikre, at hans produktion af samme vare forblev rentabel. Der findes således ingen begrundelse for at udelukke denne virksomhed fra definitionen af EF-erhvervsgrenen. Ydermere skal det bemærkes, at selv om den pågældende producent blev udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, ville konklusionerne om skade ikke blive anderledes. Påstanden blev derfor afvist.

- (18) Samme eksporterende producent hævdede også, at EF-producenternes overordnede økonomiske situation var meget god; angiveligt var den navnlig blevet forbedret betydeligt i 2005 og i UP, og en sådan positiv tendens ville ifølge denne eksportør højst sandsynligt fortsætte i den nærmeste fremtid. Disse konklusioner var baseret på den udvikling i EF-erhvervsgrenens produktions- og salgsmængde, lagre og markedsandel, som beskrives i betragtning 45-47 i forordningen om midlertidig told. Denne påstand kan ikke accepteres, fordi der ikke i tilstrækkelig grad tages hensyn til, at der var et dramatisk fald i salgspriserne for dihydromyrcenol i Fællesskabet (jf. betragtning 47-49 i forordningen om midlertidig told), og at EF-erhvervsgrenen kun formåede at øge sin produktions- og salgsmængde og således opretholde sin markedsandel på et voksende marked i Fællesskabet med alvorlige tab, et fald i investeringsafkastet og en forringet likviditet. Påstanden blev derfor afvist.

- (19) Efter den endelige fremlæggelse gentog den i betragtning 17 omhandlede eksporterende producent sin påstand og

tilføjede, at Kommissionen ikke havde foretaget en korrekt analyse af situationen for den pågældende EF-producent, dvs. den producent, som havde foretaget en betydelig import af den pågældende vare. Angiveligt var navnlig følgende aspekter ikke blevet analyseret: i) den andel af den samlede fællesskabsproduktion af den pågældende vare, som denne importerende producent tegner sig for, ii) karakteren af denne importerende producents interesse i import, iii) denne importerende producents interesse i indenlandsk produktion på lang sigt set i forhold til fortsat import, og iv) forhold mellem denne importerende producents import og indenlandske produktion.

- (20) I den forbindelse skal det bemærkes, at alle de spørgsmål, der rejses vedrørende den pågældende EF-producents situation, rent faktisk var blevet korrekt analyseret; visse oplysninger kunne dog ikke fremlægges af fortrolighedshensyn. Som det fremgår af betragtning 25 i forordningen om midlertidig told og betragtning 17 ovenfor, var de vigtigste årsager til ikke at udelukke den pågældende producent fra definitionen af EF-erhvervsgrenen og EF-produktionen i) karakteren af hans interesse i import (dvs. han importerede den pågældende vare for at sikre, at hans egen produktion i Fællesskabet af samme vare forblev rentabel, og ii) hans situations marginale betydning for EF-erhvervsgrenens overordnede situation (dvs. at en eventuel udelukkelse af producenten ville ikke ændre konklusionerne vedrørende skade). Sluttelig siger det sig selv, at ved at støtte klagen og fuldt ud samarbejde i forbindelse med undersøgelsen ville denne producent dæmme op for dumpingimporten fra Indien. Producenten har således klart tilkendegivet, at han foretrækker indenlandsk produktion frem for fortsat import. De i betragtning 19 omhandlede påstande afvises derfor.

- (21) Med henvisning til betragtning 41 i forordningen om midlertidig told gjorde en af de eksporterende producenter gældende, at beregningen af prisunderbuddet burde have været baseret på den gennemsnitlige importpris fra Indien frem for de samarbejdsvillige eksporterende producenters importpriser. I den forbindelse skal det bemærkes, at på grund af den høje grad af samarbejdsvilje i forbindelse med denne sag, dvs. mere end 80 %, og fordi statistikken over den samlede import er baseret på en ex KN-kode, dvs. at den kan omfatte en vis mængde andre produkter end dihydromyrcenol (jf. betragtning 36 i forordningen om midlertidig told), ville en prissammenligning baseret på den gennemsnitlige importpris være langt mindre præcis end de underbudsmargener, der er fastsat for de enkelte virksomheder. Påstanden blev derfor afvist.

- (22) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende skade, bekræftes konklusionerne i betragtning 23-56 i forordningen om midlertidig told.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (23) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede en af de eksporterende producenter, at importen fra Indien ikke havde forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, da importprisen var stigende, og importens markedsandel faldt med 2,4 procentpoint i UP. I forbindelse med denne begrundelse tages der ikke hensyn til en række vigtige aspekter af udviklingen inden for dumpingimport fra Indien og situationen på markedet i Fællesskabet. Som påvist i betragtning 38-42 i forordningen om midlertidig told steg den mængde af den pågældende vare, der blev importeret fra Indien til Fællesskabet til dumpingpriser, fra ca. 25 000 kg i 2003 til ca. 760 000 kg i UP. Markedsandelen for denne import steg fra 0,7 % i 2003 til 17,3 % i UP. Det beskedne fald i importens andel i UP skyldtes en pludselig udvidelse af markedet i Fællesskabet i denne periode snarere end et fald i mængden; dumpingimportmængden fra Indien fortsatte rent faktisk med at stige i UP, om end det ikke var med samme takt som i den foregående periode. Overordnet set steg dumpingimportmængden fra Indien på markedet i Fællesskabet meget mere end EF-forbruget i den betragtede periode. Sluttelig mindes der om, at priserne på dumpingimporten fra Indien lå betydeligt under EF-erhvervsgrenens priser. Stigningen i dumpingimporten til priser, som i betydelig grad underbyder EF-erhvervsgrenens priser, faldt tydeligvis sammen med den forværrede situation for EF-erhvervsgrenen. Påstanden blev derfor afvist.
- (24) Samme eksporterende producent hævdede endvidere, at den skade, som EF-erhvervsgrenen eventuelt måtte være blevet forvoldt, var selvforskyldt. Producenten hævdede, at ellers ville det ikke være muligt at lide tab i et miljø med øget efterspørgsel, højere priser og dermed øget salg og omsætning samt øget produktivitet. Som en mulig forklaring angav denne part, at gennemsnitslønnen var blevet øget med 24 % fra 2003 til UP.
- (25) For det første var EF-erhvervsgrenens salgspris på markedet i Fællesskabet mere end 30 % lavere end i 2003, selv om den steg med 2 % mellem 2005 og UP, mens EF-erhvervsgrenens salgsmængde kun steg med 22 % mellem 2003 og UP (jf. betragtning 47 i forordningen om midlertidig told). Som følge heraf faldt EF-erhvervsgrenens salgsindtægter på markedet i Fællesskabet betragteligt, dvs. med ca. 15 % i den betragtede periode. For det andet skal udviklingen i de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger ses i sammenhæng med tendensen for beskæftigelse og produktivitet. Som beskrevet i betragtning 51 i forordningen om midlertidig told skyldtes stigningen på 24 % i arbejdskraftomkostningerne pr. arbejdstager i den betragtede periode bl.a. ændringer i beskæftigelsesstrukturen i retning af en højere andel af kvalificeret arbejdskraft. Tallene bekræfter, at disse ændringer medførte højere produktivitet, som til gengæld kompenserede for de øgede arbejdskraftomkostninger. Som følge heraf ændrede de samlede arbejdskraftomkostninger pr. enhed sig ikke. Derudover er produktionen af dihydromyrcenol ikke arbejdskraftintensiv. Det menes således, at de øgede lønninger ikke kan have bidraget til EF-erhvervsgrenens tab. Påstanden blev derfor afvist.
- (26) Efter den endelige fremlæggelse tilføjede samme eksporterende producent en række nye argumenter vedrørende årsagssammenhæng. Disse kan sammenfattende beskrives således: i) skaden var selvforskyldt og skyldtes den i betragtning 17 omhandlede EF-producents import af den pågældende vare, ii) skaden var selvforskyldt og skyldtes EF-erhvervsgrenens omfattende investeringer i ny produktionskapacitet og de lån, som den havde optaget til dette formål i forskellige finansieringsinstitutioner, iii) udviklingen i EF-erhvervsgrenens eksportsalg var ikke blevet analyseret, og iv) skaden var selvforskyldt og skyldtes en forøgelse af produktionskapaciteten og ansættelse af yderligere kvalificeret arbejdskraft og dermed en forøgelse af produktionsomkostningerne.
- (27) Med hensyn til disse nye argumenter skal det bemærkes, at i) en af EF-producenternes beskedne import af den pågældende vare ikke kan have påvirket EF-erhvervsgrenens overordnede situation (jf. betragtning 17 og 20). Derudover mindes der om, at denne import var blevet foretaget som reaktion på den massive dumpingimport fra Indien og de tab, som EF-erhvervsgrenen havde lidt heraf, dvs. efter at den væsentlige skade allerede var blevet forvoldt, ii) at der overhovedet ikke var blevet foretaget nye investeringer i produktionskapacitet i den betragtede periode; tværtimod var kapaciteten uændret og investeringerne faldt betragteligt (jf. betragtning 45 og 49 i forordningen om midlertidig told), iii) at EF-erhvervsgrenens eksportresultater blev analyseret i betragtning 68 i forordningen om midlertidig told, og det blev konstateret, at de ikke brød årsagssammenhængen, og iv) at EF-erhvervsgrenen ikke ansatte yderligere arbejdskraft. Som det fremgår af betragtning 51 i forordningen om midlertidig told, faldt beskæftigelsen med 15 % mellem 2003 og UP. Ændringerne i beskæftigelsesstrukturen blev opnået gennem afskedigelse af ukvalificeret arbejdskraft. Hvad angår produktionskapaciteten, skal der mindes om, at der overhovedet ikke blev foretaget udvidelser. De i betragtning 26 omhandlede påstande afvises derfor.
- (28) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftes konklusionerne i betragtning 57-76 i forordningen om midlertidig told.

F. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(29) En af de eksporterende producenter gjorde gældende, at indførelsen af foranstaltninger i stort omfang ville forstyrre importørerne og brugerne i Fællesskabet, hvorved tusindvis af arbejdspladser og skatteindtægter ville blive bragt i fare, men fremlagde ikke dokumentation for påstandene. Disse påstande blev betragtet som irrelevante. Der var rent faktisk ingen af importørerne og brugerne, der gjorde indsigelse mod de foreløbige konklusioner vedrørende deres interesser (jf. betragtning 87 og 88 i forordningen om midlertidig told), som har vist, at det ikke var sandsynligt, at disse parter ville blive påvirket af antidumpingforanstaltninger i nævneværdig grad. Påstandene blev derfor afvist. Den eksporterende producent blev også underrettet om, at eksporterende producenter almindeligvis ikke betragtes som berørte parter i forbindelse med analysen af Fællesskabets interesser.

(30) Efter den endelige fremlæggelse gentog denne eksporterende producent sine påstande og gjorde gældende, at han havde ret til at fremsætte bemærkninger til alle aspekter af antidumpingproceduren, herunder også Fællesskabets interesser. Der blev dog ikke fremsat begrundede påstande, som kunne ændre konklusionerne i betragtning 29. Hvad angår de eksporterende producenters ret til at fremsætte bemærkninger til alle aspekter af proceduren, skal det bemærkes, at intet hindrer dem heri. I henhold til grundforordningens artikel 21, stk. 2, er disse parter dog normalt ikke berørt af analysen af Fællesskabets interesser, og der kan ses bort fra deres bemærkninger, navnlig hvis disse ikke er behørigt underbygget.

(31) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende analysen af Fællesskabets interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 77-90 i forordningen om midlertidig told.

G. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(32) Der skal mindes om, at en af de eksporterende producenter gjorde gældende, at den EF-producent, som havde importeret betydelige mængder dihydromyrcenol fra Indien i UP burde udelukkes fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, og at der således kun skulle tages hensyn til de to øvrige EF-producenter ved fastsættelsen af skadestærsklen. Som anført i betragtning 14 og 15 blev denne påstand ikke betragtet som rimelig. På denne baggrund og i mangel af andre bemærkninger til skadestærsklen bekræftes hermed betragtning 92-94 i forordningen om midlertidig told.

2. Foranstaltningernes form og niveau

(33) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres en endelig antidumpingtold på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener, da skadestærsklen for begge samarbejdsvillige eksporterende producenter viste sig at være højere end dumpingmargenen.

(34) Med henvisning til betragtning 14 og 15 anses det for passende, at todsatsen for alle andre virksomheder, som ikke havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, skulle være den samme som den højeste af de todsatser, der pålægges de samarbejdsvillige virksomheder.

(35) På grundlag af ovenstående fastsættes de endelige todsatser til følgende:

Producent	Antidumpingtold
Neeru Enterprises, Rampur	3,1 %
Alle andre virksomheder (inklusive Privi Organics Limited, Mumbai)	7,5 %

(36) Efter fremlæggelsen af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelsen af endelige antidumpingforanstaltninger, fremsatte Neeru Enterprises et forslag om et pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1. Det skal dog bemærkes, at der de seneste år har været betydelige prisudsving for den pågældende vare, hvorfor den ikke er særlig egnet til faste pristilsagn. Muligheden for at indeksere mindsteimportprisen på grundlag af prisen på det vigtigste råmateriale, alpha-pinen, blev derfor undersøgt som en alternativ tilgangsvinkel. Denne mulighed blev dog heller ikke betragtet som anvendelig af følgende grunde: i) udsvingene i den pågældende vares pris kan ikke i tilstrækkelig grad forklares med udsvingene i prisen på alpha-pinen, og ii) alpha-pinen er ikke en råvare, for hvilken der findes offentligt tilgængelige statistikker over markedsprisen. På grundlag af ovenstående blev det konkluderet, at et pristilsagn er uanvendeligt i dette tilfælde, og derfor kan et sådant tilsagn ikke godtages. Den pågældende eksportør blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Eksportørens bemærkninger har dog ikke ændret ovenstående konklusion.

- (37) Antidumpingtoldsatsen for individuelle virksomheder i denne forordning er blevet fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. Den afspejler derfor den situation, der under undersøgelsen blev konstateret for den pågældende virksomhed. Denne toldsats (i modsætning til den landsomfattende told, der gælder for »alle andre virksomheder«) finder således udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land, som er fremstillet af den pågældende virksomhed og således af den nævnte specifikke retlige enhed. Importerede varer, som er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med den specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne sats, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.
- (38) Alle anmodninger om anvendelse af denne individuelle toldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over de virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatter.

3. Opkrævning af den midlertidige told

- (39) På grund af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told, der er indført ved nærværende forordning. Hvis den endelige told er lavere end den midlertidige, beregnes tolden på ny, og de beløb, for hvilke der er stillet

sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, bør frigives —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på import af dihydromyrcenol af renhed 93 vægtprocent og derover med oprindelse i Indien og henhørende under KN-kode ex 2905 22 90 (Taric-kode 2905 22 90 10).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Producent	Antidumpingtold i %	Taric-tillægs-kode
Neeru Enterprises, Rampur, Indien	3,1	A827
Alle andre virksomheder	7,5	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet fastsættes.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EF) nr. 896/2007 er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold på importen af dihydromyrcenol af renhed 93 vægtprocent og derover, henhørende under KN-kode ex 2905 22 90 (Taric-kode 2905 22 90 10) og med oprindelse i Indien, opkræves endeligt i overensstemmelse med ovenstående regler. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 2008.

På Rådets vegne

I. JARC

Formand